

Konspekt szkółki niedzielnej

20. Niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: myśl: Myśl o innych.

Tekst: Ewangelia Marka 2,23-28 O przestrzeganiu sabatu
1 Księga Samuela 21,1-7 Dawid na samotnej tułaczce w Nob i Gat

Wiersz przewodni: List do Galicjan 6,9a

„A czynić dobrze nie ustawajmy.”

Cele:

Dziecko wie, co to znaczy sabat i co to są chleby pokładne.
Dziecko rozumie, że Boga chwalimy pomagając innym ludziom.
Dziecko wie, jak może pomagać innym.

I. Wstęp

Poznajemy słowa (*propozycja dla starszych dzieci*)

Pomoce: rysunek, zdjęcie sześciu chlebów z napisem „chleby pokładne”, napis „SABAT”

Przebieg: Chcemy dziś poznać dwa trudne słowa, bo będą, jak sami zapewne zauważycie, często używane w naszej historii. Te słowa to: SABAT i CHLEBY POKŁADNE (*pokazać napisy, rysunek/zdjęcie*). Słyszeliście już któreś z nich? (*odpowiedzi dzieci*) Być może mieliście okazję słyszeć już słowo SABAT, bo w zeszłą niedzielę była omawiana historia, w której Pan Jezus uzdrowił chorego w sabat. Czy ktoś pamięta co to za dzień?

Sabat – czyli odpoczynek. Dla Żydów sabat to dzień święty. W tym dniu nie można było wykonywać żadnej czynności. (*Wcześniej przeczytać: 2 Księga Mojżeszowa 31,13-18 – Sabat jako znak.*)

Dla nas niedziela jest dniem świętym. Przypomina nam o tym, że Pan Jezus trzeciego dnia zmartwychwstał. Niedziela – czyli nie działaj.

Chleby pokładne – to dwanaście dużych placków z praśnej mąki. W sabat układano je na stole w świątyni w dwa stosy po sześć na każdym. Po tygodniu chleby wymieniano na świeże. Te zabrane mogli jeść tylko kapłani. (*Wcześniej przeczytać: 3 Księga Mojżeszowa 24,5-9 – Chleby pokładne.*)

Podsumowanie: Wiemy już, że sabat to święto żydowskie, podczas którego nie można było nic robić. A chleby pokładne to chleby, które były składane na ołtarzu i jeść je mogli tylko kapłani. A teraz poznajmy historię pt. „Nie myśl tylko o sobie, lecz także o innych”.

II. Szkółka

Pomoce: zdjęcia i rysunki przedstawiające pole, na którym rośnie zboże oraz jeden kłos zboża (jeżeli mamy możliwość to prawdziwy), a także ziarenka zboża.

- 1. Wędrowka przez zboże** – Być może mieliście okazję zobaczyć, a może nawet przejść obok lub nawet przez pole, na którym rośnie zboże. (*pokazujemy przyniesione zdjęcie, rysunek*) Wyobraźcie sobie, że przez takie pole szedł Pan Jezus razem ze swoimi uczniami. W pewnym momencie uczniowie zaczynają zrywać kłosa, wykruszać je w rękach. (*jeżeli mamy kłos, to pokazujemy to*) Dlaczego? Przeczytajmy wiersz z Ewangelii Mateusza 12,1 (*czytamy wyznaczony wiersz, w starszej grupie może przeczytać go ochotnik*) Jedzą, bo są głodni.

Dodatkowy pomysł: „Zbożowy eksperyment”

Uczniowie jedli ziarenka zboża. My też możemy pobawić się w uczniów. Każdy kto chce, może spróbować zjeść takie ziarenko. Będę je rozdawać, wystarczy dla każdego. Jeżeli ktoś nie chce, nie musi jeść. (*rozdajemy dzieciom po jednym ziarenku*)

2. **Uwaga faryzeuszy** – Wtedy do Jezusa podchodzą faryzeusze. Możemy się zastanowić, skąd oni się na tym polu zboża wzięli. (*dzieci mogą podać swoje propozycje*) Otóż faryzeusze nie lubili Jezusa, dlatego starali się za Nim chodzić, obserwować Go, szukając jakiegoś powodu, by przyłapać Go na zrobieniu czegoś niezgodnego z prawem, by potem móc Go oskarżyć. I wreszcie, tak im się wydawało, że coś znaleźli. Uczniowie idąc przez pole zrywali kłosa. A to przecież był SABAT. Kto pamięta co to za dzień? (*odpowiedzi dzieci*) Sabat to dzień, w którym nie można było wykonywać żadnej pracy, nie można było nic nosić, daleko chodzić. A uczniowie szli, zrywali kłosa, wykruszali ziarna w dłoni i jedli je. (*pokazać tę czynność*) Zobaczyli to faryzeusze i powiedzieli do Jezusa: „Patr! Czemu oni robią w sabat to, czego robić nie wolno?” (Ewangelia Marka 2,24)
3. **Odpowiedź Jezusa** – Faryzeusze spodziewali się, że Jezus potępi swoich uczniów. Powie im: „Przestańcie! Tego nie wolno robić w sabat!” Ale On zwrócił się do nich i powiedział: „Czy nigdy nie czytaliście o tym co zrobił Dawid, gdy był głodny on i jego towarzysze?”
4. **Przykład Dawida** – Musieli znać tę historię. Dawid, który uciekał przed królem Saulem, wszedł do domu Bożego i wziął chleby pokładne. Pamiętajcie co to są CHLEBY POKŁADNE? (*ochotnik przypomina*) Były to chleby składane jako ofiara w świątyni, mogli je jeść tylko kapłani. Dawidowi nie wolno było więc ich zabierać, nie mówiąc już o jedzeniu. Lecz Dawid był głodny, więc zabrał je i jadł. Nie tylko on, bo podzielił się też ze swoimi towarzyszami. Dawid nie myślał tylko o sobie, lecz pamiętał także o innych.
5. **Pomagaj innym** – Dawid zrobił coś, czego mu nie było wolno. Zrobił to, bo troszczył się o swoich towarzyszy. To tak, jak Pan Jezus troszczył się o uczniów, którzy zrywali kłosa w dniu, kiedy było to zabronione, bo byli głodni. Troska o innych jest ważniejsza niż zakaz. Tak, jak Pan Jezus powiedział: że ważniejsza jest pomoc drugiej osobie, która pomocy potrzebuje, niż zakaz.

III. Zakończenie

Przestrzeganie zasad jest ważne, ale gdy widzisz człowieka, który potrzebuje pomocy, to Pan Jezus chce być gotowy mu pomóc. On chce żebyś nie myślał tylko o sobie, lecz pomyślał także o innych. Tak jak On to robił. Kochając Pana Jezusa, to zadanie może okazać się nie takie trudne. Pomaganie innym, myślenie o innych – to dobry sposób, by chwalić Boga.

1. Wiersz biblijny

„A czynić dobrze nie ustawajmy.” List do Galicjan 6,9a

Pomoce: każde słowo wiersza zapisane na osobnej kartce

Przebieg: wytłumaczyć dzieciom niezrozumiałe słowa.

„Nie ustawajmy” czyli nie przerywajmy, trwajmy. Wiersz ten jest zachętą do tego, by robić dobre rzeczy, chociaż czasem może być nam ciężko, albo może wcale nam się nie chceć.

Prowadzący zaprasza na środek sali sześcioro ochotników. Każdy z nich dostaje kartkę z jednym wyrazem, którą trzyma tak, by wszyscy ją widzieli. Wspólnie dzieci czytają wiersz kilkakrotnie. Następnie ochotnik, który trzyma ostatnią kartkę – odwraca ją. Dzieci starają się ponownie powiedzieć cały wiersz. Kolejna osoba, która trzyma pierwsze słowo wiersza, odwraca je i znowu wszyscy głośno powtarzają cały wiersz. I tak do momentu, aż wszystkie słowa będą niewidoczne.

2. Prace plastyczne

A. Jak mogę pomagać innym? – praca dzieci

Pomoce: kartka z zapisanym wierszem, kredki, farby

Przebieg: na karkach dzieci rysują/malują, w jaki sposób mogą pomagać.

B. Pomagam (*propozycja dla starszych dzieci*)

Pomoce: kartka, ołówek lub długopis

Przebieg: dzieci wypisują litery alfabetu i próbują dopasować czynności związane z pomaganiem, np.: M – mycie naczyń, O – odwiedzenie chorego kolegi, S – sprzątanie, Z – zamiatanie itd.

Propozycja szkółki dla młodszych dzieci

Pomoce: koce, które będą polem, na którym rośnie zboże; rozsypane na nich kawałki żółtego papieru (to ziarna zboża), zdjęcie pola, na którym rośnie zboże, kłos zboża i ziarenka zboża.

Przebieg: Chcemy dziś wyruszyć w drogę, tak jak zrobił to kiedyś Pan Jezus ze swoimi uczniami. Wyobraźmy sobie, że te rozłożone koce, to pole, na którym rośnie zboże. W Ewangelii Marka 2,23 jest napisane, że Jezus i uczniowie szli przez zboża. My teraz też tak spróbujmy pójść. Uwaga! Wstajemy i idziemy. (*dzieci wstają, prowadzący zaczyna powoli iść, a dzieci za nim*) Gdy tak maszerujecie, chcę was o coś zapytać: Czy mieliście już okazję iść obok, a może nawet przez takie pole? (*pokażemy przyniesione zdjęcie; a dzieci odpowiadają*) To nie koniec naszej wyprawy. Gdy uczniowie szli, zaczęli zrywać kłosa, które rosły obok. Ja gdy idę jakąś dróżką, albo przez łąkę, to często zaczynam zrywać trawę. Czy wy też tak robicie? (*odpowiedzi dzieci*) Ale co z uczniami? Oni cały czas zrywali, my też może pozbić trochę takich „ziaren na niby”. Popatrzcie na naszym polu jest ich dosyć sporo (żółte papierki). Pozbierajmy je. Niech każdy spróbuje podnieść chociaż jedno ziarenko.

Uwaga dla prowadzącego: Gdy dzieci powoli kończą zbieranie żółtych karteczek, to prowadzący pyta ich: „Dlaczego to robicie?” (*dzieci odpowiadają*) „Nie wolno tego robić! Dzisiaj jest święto i nie wolno wykonywać żadnej pracy!” Takie właśnie słowa usłyszeli uczniowie Jezusa, gdy zrywali kłosa. Pan Jezus jednak nie powiedział: „Słyszeliście! Przestańcie zrywać te kłosa!” On troszczył się o nich, bo wiedział, że są głodni. Czy wiesz, że Pan Jezus troszczy się i myśli także o tobie, o was? Dla Niego każdy człowiek jest ważny. Dla Niego ty jesteś ważny. Uwaga! Mam pytanie: czy ktoś nie zdążył zebrać ani jednego papierka? (*odpowiedzi dzieci*) Czy w takim razie jest ktoś, kto ma ich więcej i może podzielić się z tą osobą, która ich nie ma? (*odpowiedzi dzieci*) Przez to, że chcesz dzielić się z innymi, możesz pokazać, że nie myślisz tylko o sobie, lecz także o innych. Pan Jezus też nie myślał tylko o sobie, lecz także o swoich uczniach.

Pan Jezus tego właśnie od ciebie oczekuje, żebyś bez jakichkolwiek własnych korzyści, bezinteresownie, pomagał innym, a nie myślał tylko o sobie. Bo pomagając innym, np. rodzicom, koleżankom, kolegom – chwalisz Pana Jezusa.

Jak pomagam innym? – zabawa

Dzieci pokazują, bez używania słów, jak mogą pomóc: rodzicom, bratu, siostrze, babci, dziadkowi itd. Grupa wspólnie próbuje odgadnąć o jaką pomoc chodzi. Na koniec mogą to zilustrować na kartkach.